

DUBEN 2024

PRVNÍ TÝMOVKY

Ligové týmy zažily přespávačky a jednodenní kempy.

CHAMPIONS CUP

Proč jsme slavili titul přímo na hrací ploše s Tatranem?

ROZHOVOR: FOREJTOVI

Z POSLEDNÍHO MÍSTA MEZI ELITU SOUTĚŽE!

Jak se rodil raketový vzestup mladších žáků do prvního koše?

— FLOBO —

Půbročník

ÚVODEM | 3

KDE TRÉNUJEME? | 4

TATRANSKÝ SEN | 23

ROZHOVOR: FOREJTOVI | 27

30 ACADEMY | 5

ELÉVOVÉ ROSTOU | 9

ELÉVOVÉ V KRALUPECH | 31

FLOBO KARTIČKY | 33

ML. ŽÁCI MEZI ELITOU | 13

PRVNÍ TÝMOVKY | 19

SLEDUJTE NÁS

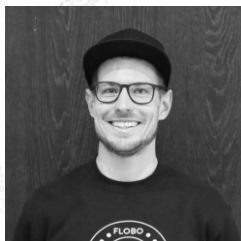
AŽ VÁM NIC NEUNIKNE :)

ÚVODEM

VÁCLAV PECHMAN, ŠÉFTRENÉR

Florbalisté, florbalistky, florbalističata!

Pamatujete si ještě na svojí oblíbenou školní brašnu? I když jsme si to pořádně neuvědomovali, byla s námi vlastně pořád. Kromě nezaměnitelné siluety pozorovatelné zvenčí měla aktovka zvláštní kouzlo také dovnitř. Nabízela každému prostor. A i když existovala nepsaná pravidla, jak s kapacitou naložit, přece každá ukryvala jedinečný obsah. Stokrát bychom mohli osočovat podlý tlumok, že nám na sešitech pomačkal stránky. Stejně jako v případě zapomenuté svačiny nakonec nezbyvá než přiznat, že výsledek záleží na způsobu, kterým věci ukládáme. Až nadejde čas vytáhnout z ruksaku pomůcku pro řešení úlohy, která ještě nemá konkrétní znění, přijde vhod nejen množství vykonané práce, ale také péče, jakou zachování našeho úsilí věnujeme...

Pestrá skladba vybavení symbolických batůžků našich členů je možná těžko uchopitelná, za to však naprosto zásadní.

Pojďte se podívat, co všechno si zabalili během uplynulých šesti měsíců.

CO NÁS ČEKÁ? | duben-srpen 2024

Turnaje Academy

NE 12.5. - Academy Tour XXXI (školní týmy Academy)

Společné akce

PO 26.8. - PÁ 30.8. - Flobo kemp 2024 (všichni Flobo)

Týmové akce ligových týmů

NE 14.4. - Superfinále florbalu 2024 (ligové týmy)

PÁ 24.5. - NE 26.5. - Nisa Open (ligové týmy)

KDE A KDY TRÉNUJEME? V SEZÓNĚ 2023-2024

ZŠ BRÁNA JAZYKŮ

1.-2. TŘÍDA | PO 15:00 - 16:00
ST 15:00 - 16:00

3.-5. TŘÍDA | PO 16:00 - 17:00
ST 16:00 - 17:00

ZŠ ELIJÁS

1.-5. TŘÍDA | ÚT 14:15 - 15:15

ZŠ JÍLOVSKÁ

1.-2. TŘÍDA | ÚT 16:00 - 17:30

ZŠ HOSTIVAR

1.-2. TŘÍDA | ÚT 13:30 - 14:30

3.-5. TŘÍDA | ÚT 14:30 - 15:30

ZŠ K MILIČOVU

1.-2. TŘÍDA | PÁ 15:00 - 16:00

3.-5. TŘÍDA | PÁ 16:00 - 17:00

ZŠ VERONSKÉ NÁMĚSTÍ

1.-5. TŘÍDA | PO 14:00 - 15:30

ZŠ ÚSTAVNÍ

PŘÍPRAVKA | PO 15:45 - 16:45
ČT 16:45 - 17:45

ELÉVOVÉ | PO 16:30 - 17:45
ČT 17:30 - 18:45

ML. ŽÁCI | PO 17:45 - 19:00
ČT 18:30 - 19:30

ZŠ V RYBNÍČKÁCH

1.-5. TŘÍDA | PO 14:30 - 16:00

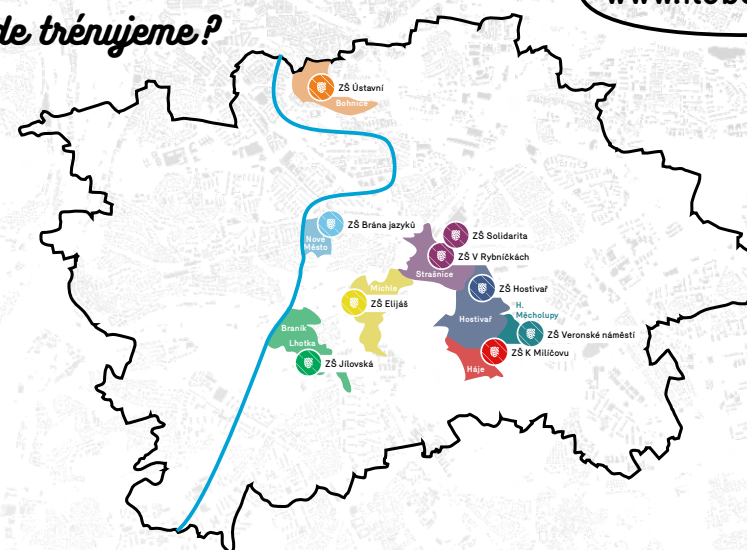
ML. ŽÁCI | PO 16:00 - 17:30
ČT 17:35 - 18:35*

*ZŠ Solidarita

Rozklikněte :)

www.flobo.cz

kde trénujeme?

ACADEMY TOUR SLAVÍ 30!

SPOLEČNĚ PÍŠEME JEDEN DLOUHÝ PŘÍBĚH...

Turnaje Academy Tour jsou již dlouhá léta neodmyslitelnou součástí Floba a pro účastníky našich florbalových kroužků patří k vrcholům celé florbalové sezóny. Vždy čtyřikrát do roka se všechny děti školních týmů sejdou a sehrají společně několik utkání v přátelské atmosféře, podporovány trenéry a rodiči. Jak však vznikala původní myšlenka celé koncepce a jak se turnaj od samého počátku vyvíjel? Abychom odpověděli na tyto otázky, musíme se vrátit o několik let zpět.

První turnaj Academy Tour se konal na ZŠ Campanus v prosinci roku 2015, hrálo se v kategorii přípravy a elévové. Později byly tyto kategorie přejmenovány na mladší a starší Academy. Premiérového turnaje se zúčastnily v přípravkách tři týmy – ZŠ Ústavní, ZŠ Jílovská a ZŠ Brána Jazyků. Čtyři týmy v elévech tvořily ZŠ Ústavní, 101. Sportovní, ZŠ Brána Jazyků a Sokol Spořilov. Kategorie elévů tak byla zastoupena i jinými týmy než našimi školními Academy. Všechny tyto týmy však pojilo vřelé přátelství mezi trenéry a vedoucími klubů. Sokol Spořilov byl domovskou organizací šéftrenéra Vaška, se 101. Sportovní měl náš klub vždy nadstandartní vztahy.

Ústavka čeká na vyhlášení

Následující sezónu se řady účastníků turnaje rozšířily nejen o další školní týmy Flobo Academy, ale také o další spřátelené kluby. Až z Jižních Čech k nám dojížděl klub FbC Spartak Kaplice, skupinu kroužků doplnil tým ze ZŠ Psáry, a také ze ZŠ Ohradní. Věhlas turnaje se rozšířil až na Moravu a od roku 2016 se pravidelně účastnil ve straší kategorii i tým Doloplaz, kterého pojila s Flobem společná filozofie vedení dětí.

První roky života Academy Tour hodnotí Vašek: „Všichni trenéři včetně jejich kamarádů myslence společných turnajů fandili. Stalo se dokonce i to, že nám přišel s pískáním pomáhat Lukáš Jakoubek, v té době soudčující nejvyšší mužskou soutěž v Rakousku. Doplnění dalšími družstvy bylo především kvůli zajištění dostatečného počtu soupeřů a utkání. Přišlo nám líto nevyužití potenciál akce naplno a nabízeli jsme herní vyžití všem, kdo o něj mohl mít zájem.“

Od roku 2017 se začíná stabilizovat i složení zúčastněných týmů. Spřátelené kluby se turnaje postupně neúčastní a celý turnaj se stává téměř čistě záležitostí školních týmů Flobo Academy. Jednak nám postupně začínalo školních academy týmů přibývat, ale hlavně bylo naším cílem usměrnit celkovou atmosféru turnaje a zachovat mu pohodový ráz s možností dětí projevat se, dát jim prostor bez jakéhokoliv stresu z chyb a neúspěchu. Došli jsme k závěru, že se nám to povede jen tehdy pokud se budou účastnit námi vedené celky s osvojenou filozofií.

Hostivař fandí

Turnaj se tak v dnešní době stává čistě záležitostí školních týmů Flobo Academy, které mají jedinečnou možnost setkat se čtyřikrát do roka a společně zažít tento florbalový svátek. Účastní se vždy v mladší kategorii (1.-2. třída) a starší kategorii (3.-5. třída). V roce 2019 jsme zkusili hrát dokonce na třech hřištích tak, aby si děti co nejvíce zahrály bez jakýchkoliv prostojů. →

30 ACADEMY TOUR

Turnaje se vždy snažíme doprovázet různými soutěžemi a aktivitami tak, aby děti čas strávený na turnaji co nejlépe využily. Dále je vždy nachystán náš fanshop, máme dokonce vlastní catering. Bufet je neodmyslitelnou součástí všech turnajů.

Děti si z turnajů odnesou především spoustu emocí a zážitků, ale také jsou všechny týmy za svou snahu odměny. K turnaji tak patří diplomy, sladkosti i již legendární dětské rychlé špunty. V jednu dobu jsme zkoušeli odměňovat družstva dorty, což se většině účastníků vrylo do paměti jako jeden z nejvýraznějších prožitků.

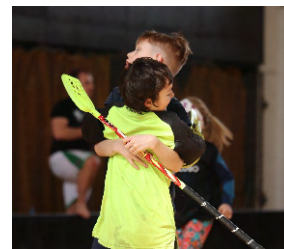
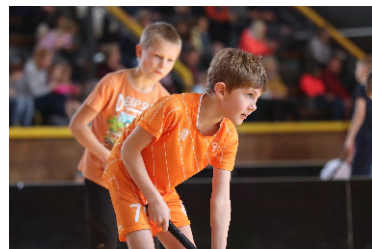
V roce 2023 si dokonce poprvé na chvíli vyměnili role s dětmi rodiče a vyzkoušeli si své florbalové zápasy během vloženého turnaje.

Od úplného počátku proběhlo turnajů Academy Tour již 30, poznali jsme tak 60 celkových vítězných týmů, ale žádné poražené.

Vašek, hodnotí myšlenku a koncepci celého turnaje: „Turnaj Flobo Academy byl naším snem, protože sportovní působení na jednotlivých školách je především o zážitcích a společně stráveném čase. Chceme všem zúčastněným ukázat, že florbal je zábava i mimo zdi domovské tělocvičny. Snažíme se navodit atmosféru, kde jsou všechny děti hlavními hrdiny kvůli svému vystoupení, nehledě na výsledek. Proto připravujeme akci, kde jsou rozhodčí, rozpisy, mantinely a velké branky. Jde o názornou ukázkou, že hrát je důležitější než vyhrát a dobrý pocit si může z haly odnést každý. Hráči, rodiče i trenéři.“

vložený turnaj rodičů

Turnaj Academy Tour prošel za tu spoustu let přirozeným vývojem, naše původní myšlenka však přetrvává a sen žije dál. Věříme, že turnaj přinese i v budoucnu našim hráčkám a hráčům další spoustu florbalové radosti a nezapomenutelných zážitků.

elévové

Letošní ročník jsme s elévy začínali v úplně posledním koši. Ze skutečnosti, že nám tato výchozí situace připadá nyní nekonečně vzdálená lze usuzovat, jak velký úspěch zažíváme. Z čistě statistického hlediska jsme více jak polovinu letošních turnajů vyhráli, díky čemuž se nyní nacházíme v oblasti šestého či pátého koše. To je opravdu nevídaný úspěch, zejména v porovnání s předešlými ročníky. Symbolickou tečku bylo i vítězství nad SKV, se kterým jsme již několikrát v sezóně prohráli, mimo jiné hned na prvním turnaji, a jejichž trajektorie vedla podobně jako naše vzhůru koši.

ČESKÝ
FLORBAL

Z LIGOVÝCH TÝMŮ

Důležitější, než zlepšení se v statisticky sledovatelných údajích (výhry, góly, koše ...), je progres týmu v jeho hře a herním projevu. S jídlem samozřejmě roste chuť, a tak bychom chtěli více. Pokud bychom se však podívali zpět na začátek sezóny, uviděli bychom úplně jiný level florbalu. To je zajisté zapříčiněno i kvalitou soupeřů. Náš tým nicméně skvěle zvládl složitou adaptaci na úplně jinou úroveň hry, například so se týče: rychlosti, bojovnosti, taktiky, orientace ve hře a obecně herní technické vyspělosti. Všechny tyto dimenze jsou zcela neporovnatelné s tím, jaký byl náš tým na počátku letošní sezóny či třeba v minulých letech.

Hyňa s Lukym po parádní gólové akci

Zmíněný progres se ruku v ruce s týmem týká i jednotlivých hráčů. S postupem sezóny je vidět, jak se na úspěších a hře podílí čím dál větší počet hráčů. Z pozice trenéra je pak krásné pozorovat, jak se všichni neustále zlepšují v jednotlivých herních dovednostech. Příkladem může být variabilita hráčů v oblasti herních pozic a rolí. Čím dál více z nás je schopno bránit a vyhrávat osobní souboje s hráči, kteří jsou na první pohled i lepší než my. Stejný progres je vidět na hře s míčkem, rozehrávce a útoku. Vstřelit gól nyní dokáže opravdu každý. Stejně tak vidíme skvělé přihrávky či individuální akce od hráčů, od kterých bych to, přiznám se, i já mnohdy nečekal. →

florbalem se baví celá parta

Na závěr mi tak přísluší poděkovat všem zúčastněným za průběh sezóny. Nejen hráčům ale i rodičům, kteří skvěle pomáhají spoluutvářet duši našeho týmu a jsou tak jeho nedílnou součástí. Každý tak výrazně přispěl k tomuto úspěchu. Z pozice trenéra je radost být součástí tohoto všeho a pozorovat tým, který neustále zvedá hranici svých možností.

Z posledního koše mezi elitu!

Je to přesně ten příběh, o kterém sní každý sportovec. A úplně nejhezčí je takový, který si vytvoří parta bojovníků, která nemá na růžích ustláno a musí překonat spoustu překážek. Protože to ale je ta správná parta, kterou tvoří jedinci, kteří se svými vlastnostmi a speciálními schopnostmi vzájemně skvěle doplňují, zvládnou úplně vše, co si kdy vysní. Ne, nejedná se o pohádku, ale šťastný konec tento příběh má :) A není to ani konec, ale začátek dalších skvělých cest.

Je časné sobotní ráno, trháme poslední dny v zářijovém kalendáři a do vlaku v Dejvicích nastupují mladší žáci. Novou sezónu jedeme zahájit symbolicky do Nového Strašecí, ve zbrusu nových, vytoužených, dresech. Rodiče se s námi loučí s přáním, ať se podaří vyhrát. A je to potřeba, protože z přípravného turnaje v Hradci si vezeme šňůru proher a minulou sezónu jsme urvali pouze 5 utkání. Všichni dřeli na úspěšném kempu, naučili se spoustu nového.

Z LIGOVÝCH TÝMŮ

Příjezd na místní nádraží jsem zahájil fórkem, že v nedaleké polorozpadlé stodole hrajeme a čekáme na správce, až nám otevře. Většina týmu tohle úspěšně zbaštila, dobře naladěni jsme tak vyrazili najít opravdovou halu. Odehráli jsme dva dobré zápasy, bohužel znovu s negativními výsledky. Vzhledem k tomu, že nedorazil třetí tým, museli jsme turnaj opustit předčasně. Nikomu se nechtělo tak brzy domů, tak jsem žhavl dráty a objednal v hlavním městě dvě bowlingové dráhy. Souboj Rybníčky vs Ústavka neměl chybu :) Byl to ale jediný moment, kdy jsme mezi školami ventilovali nějakou rivalitu, po zbytek sezóny jsme vystupovali už definitivně jako jeden tým.

po prvním kole jsme zahráli bowling

A ten tým byl opravdu speciální. Dovedete si představit, že někteří členové hráli teprve první turnaje v životě a přidali se k týmu půl roku zpátky? Jiní dosud trénovali jen jednou týdně, v malé tělocvičně? Někteří brali florbal jen jako doplňkovou aktivitu? Na první dobrou by si na naši partu nikdo nikdy nevsadil. Ale naštěstí ve sportu hraje roli spousta dalších faktorů, stejně jako v samotném životě. Každý hráč byl jiný a všichni se skvěle doplňovali v tom, v čem byli dobří. Dařilo se nám pracovat na slabších stránkách a rozvíjet ty silné. Na konci minulé sezóny jsem napsal, že nám tenhle tým ještě ukáže, a že se nám podařilo zažehnout tu důležitou jiskru v očích všech hráčů. To samé jsem mohl podepsat i v září, dokonce jsem měl ještě větší radost z toho, jak se povedl kemp a jak jsme skvěle sestavili velký, rozmanitý, tým. A přesto se nedařilo a nedařilo... →

na turnaje jezdíme v mega počtu hráčů

O dva týdny později jsme totiž vyjeli na další turnaj, kde jsme nezačali dobře a znovu první zápas prohráli. V tu chvíli už mi začaly naskakovat obrázky z předchozí sezóny a poprvé jsem začal trochu propadat v zoufalství. Vůbec to totiž nedávalo smysl, protože jsme do toho všichni dávali opravdu maximum. Naštěstí se ukázalo, že to byla jen taková první zkouška, jestli si za našimi hodnotami pevně stojíme. Ten den jsme naštěstí prohráli jen ten první zápas, a to ještě s postupujícím, a brali tak první dvě výhry na turnaji po 4 letech :)

radost po postupu

i vzájemnou podporou. Byli jsme najednou tým, který si každý trenér může jen vysnit. Všichni jsme věřili tomu, že můžeme dokázat cokoli, ale nikdy jsme neztratili pokoru. Vážili jsme si každého pokroku.

První postup po letech jsme urvali na Tatranu, možná celkem symbolicky, vzhledem k příběhu, který se k tomuto a našemu týmu v sezóně váže. Odchod do šaten za pokřik „3. koš!“ je nezapomenutelným. Spousta z nás tomu nemohla uvěřit. Následně jsme se někteří vydali na utkání superligy, kde Tatran porazil Blacky, naši vytvořili skvělou kulisu a byli odměněni podpisy Beneše a Havlase. Už tehdy jsem slyšel od jednoho z hráčů větu, že se snad jedná o jeho nejlepší den v životě. A ten večer jsem odjížděl přes celou Prahu z Řep s tím nejlepším pocitem, jaký trenér může mít. To jsem ještě netušil, kam tohle všechno ještě vyústí.

parta byla nezastavitelná

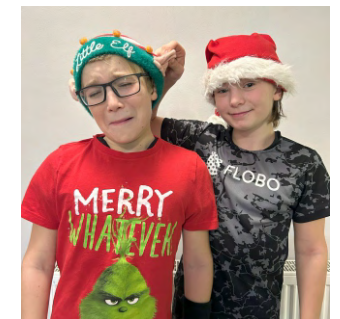
A následně odstartovala raketová jízda, na kterou budeme všichni vzpomínat už navždy. Mladší žáci najednou stoupali vzhůru, krok za krokem. Všichni společně rostli jak po florbalové stránce, tak po mentální a týmové. Společná WhatsApp skupina se hemžila nejen videi z domácích tréninků, vtipnými memes, sdílenými florbalovými videi, ale hlavně

Když jsme vyhráli 12 zápasů v řadě a 17 zápasů za sebou neprohráli, nikdy jsme neměli nosánky nahoře. Protože jsme pořádali, museli jsme se jednou dokonce vrátit o koš níž a znovu potvrdit postup, což se podařilo. Zkrátka, nic tenhle rozjetý vlak, jak nám přezdíval Vašek, nedokázalo zastavit. I když jsme věděli, že ten první koš chceme urvat, nikdo to nedokázal vlastně říct nahlas a ono to nebylo špatně.

První pokus jsme měli v předvánoční Davli. Protože jsme tehdy byli ale ve druhém koši poprvé, nikdo moc na postup mezi elitu nemyslel, chtěli jsme jen tradičně hrát nejlepší florbal. Dařilo se a v posledním utkání jsme měli osud ve svých rukou. Museli jsme však vyhrát o určité skóre. Jakmile do sportu vstoupí matematika, je zle. Já v ní vždycky hořel a určitě nejsem fanouškem jakýchkoliv spekulací. Myslím si, že po tomto utkání ani ti nejméně počtáři našeho týmu úplně nebudou. Protože spíš postupně počítali, jak jsme se z původně příznivého výsledku postupně propadli do toho nežádoucího. A aby toho nebylo málo, úřadovala i psychika. Bylo to pro nás všechny nové, i pro trenéra, který se rázem na poslední minuty zápasu (ale i po něm) stal psychologem na plný úvazek. Sestava se nám rozpadla, hlava chtěla něco jiného, než ruce. Zkrátka jsme to s Davlí nakonec nezvládli, ale protože se člověk nejvíc naučí z porážek, byl to vlastně dobrý start pro něco nového :) Návštěva místní cukrárny udělala radost nejen paní majitelce, která nás zvěčnila na zed' návštěvníků.

zasloužená odměna v cukrárně

předvánoční :)

Užili jsme si pohodové vánoční prázdniny, abychom se v novém roce znovu pokusili uspět. Davle nás čekala znovu, se všemi ostatními soupeři jsme si poradili. Ale to bychom nebyli my, abychom se zase nedostali pod tlak a nezdramatizovali na závěr celý zápas. →

A znovu jsme utkáni nezvládli, ne tak úplně psychicky (jak kteří), jako tentokrát florbalově. Ale protože byla situace tak zamotaná a tři týmy měly stejný počet gólů i vzájemné skóre, museli jsme čekat na rozuzlení od Českého florbalu. V pondělí to přišlo, na webu se nám objevil první koš! Mezi vysněnou elitu jsme tak nepostoupili tak, jak jsme si to vysnili, s velkou oslavou na hřišti a v šatně, někteří se to dozvěděli na home officu, jiní ve škole. Ale jak se říká, není důležité, jak, ale že jsme to dokázali :)

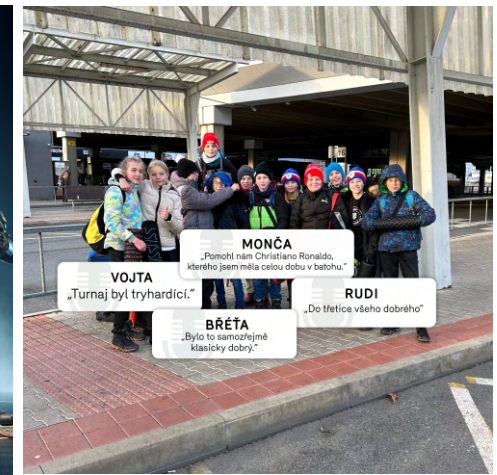
První koš byla velká výzva, tam už nás čekaly opravdu týmy, které florbal uměly velmi dobře. Neztratili jsme ale nic z našich hodnot a s pokorou brali další dvě výhry ze čtyř. Nejen, že jsme se udrželi mezi elitou, ale zároveň nám patřilo 3. místo z 22. Tým, který tak před necelým rokem hrál v rozlišovacích a soupeři zápasy s ním brali spíš jako trénink, překvapoval všechny. Na turnajích jsme sklízeli obdiv od soupeřů, rodičů i pořadatelů. Nastupovala totiž početná parta, spojená cílem bavit se společně florballem, ale i touhou vyhrávat. Po sportovní stránce jsme si zažili své nahorudolu, ta týmová ale fungovala celou dobu na 100 %. Člověk v životě dokáže jen velmi málo sám, pokud má kolem sebe spoluhráče, na které se může spolehnout, a kteří se mohou spolehnout na něj, neexistuje žádná překážka, kterou bychom se nemohli společně pokusit zdolat :) A když to nevyjde na první pokus, zkusíme to znovu a znovu, dokud neuspějeme.

Tom rozdává zbytek svačiny

Když jsem po minulé sezóně napsal, že nám tento tým ještě ukáže, tak to samé napíšu i teď. Už v tom ale nehledejme nějaké postupy do vyšších košů. Tato parta totiž oslavila vítězství Champions Cupu na hrací ploše s Tatanem, vydala vlastní sběratelské kartičky, naplnila dvě Týmovky, třikrát Flobo kemp, natočila speciální florbalová videa, upořádala esportový turnaj. Zkrátka, nic pro tuto partu není nemožné a suprové na tom je to, že nikdo neví, co od ní očekávat :) Hlavně, že nás to všechny baví a vidíme v tom smysl, to už nám nikdo nikdy nevezme, i kdybychom spadli zpět do posledního koše ;)

Tom

FLOBO týmovka

LISTOPADOVÁ TÝMOVKA

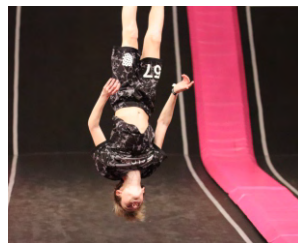
Je studená listopadová sobota a mladší žáci svádí na hale ZŠ Bítovské urputné souboje o třetí postup v řadě. Povedlo se, skvěle období symbolicky oslavíme společně, přesouváme se totiž za první větší sněhové nadílky na Prosek. Na úplně první Týmovku. Cílem těchto zbrusu nových setkání ligových hráčů je především rozvíjet vztahy v jedné velké partě a zároveň potrénovat ve velké hale s mantinely to, co nestíháme během sezóny.

Zákaz mobilních telefonů mnohé účastníky vyděsil, ale úplně zbytečně. S Ondrou a Pájou jsme s radostí sledovali občasný neřízený chaos na ubytování, kdy se úspěšně všichni bavili mezi sebou a zjistili, že to není vůbec špatné. Nikdo si na zařízení ani nevzpomněl.

Řízenou součástí večerního programu byla společná hra a video rozbor zápasů mladších žáků. K večeři jsme na počest Kevina objednali 13 velkých pizz, v permanenci byla masážní pistol. Všichni postupně odpadli a než jsme se naděli, vstávali jsme na ranní trénink do haly. Tam jsme zvládli parádní první florbalovou dvouhodinovku, nikdo nic nevypouštěl naopak v Letňanech všichni jeli na maximum. Smažáky na oběd slavily úspěch. Druhá tréninková jednotka byla spíše herní, nesměl chybět zápas proti trenérům, který vyzněl lépe pro ně. Nezbyvalo tak nic jiného, než se těšit na odvetu.

Bazén jsme si užili, energii jsme ještě nějakou měli. Trenéři byli několikrát nedobrovolně potopeni. První Týmovce zkrátka nechybělo vůbec nic a jen jsme se utvrdili v tom, že v těchto týmových akcích všichni chceme pokračovat. Čekal nás tak další díl:) →

BŘEZNOVÁ TÝMOVKA

Promítání Flobo filmu natočeného hráči, otevírání a výměna Flobo kartiček, esports turnaj, 4 hodiny florbalu a jump arena. K tomu velká pizza, chipsy, smažené řízky, domácí bábovka. Týmové akce ligové složky mají úplně vše. A hlavně, skvělou partu zfanatizovaných ligových hráčů, bez kterých by tohle všechno nemělo smysl:)

Kluci z Rybníčků předvedli parádní filmařskou práci, ve 45 minutách shrnuli Flobo historii i současné skvělé tažení mladších žáků sezonou. Obecenstvo posílněno občerstvením odměnilo autory nejen potleskem, ale i správnými reakcemi v průběhu filmu. V turnaji esports Brawls Stars jsme poznali tři nejlepší Brawlery týmu. Stihli jsme rozbalování a výměnu Flobo sběratelských kartiček. Byla to jedna velká party. Úplně se nám nepodařilo jít rozumně spát, ale to do květnového turnaje Nisa Open natrénujeme:)

V neděli jsme zvládli specificky zaměřené tréninky. Doplnila nás trenérka Naty, která přinesla zase jiný pohled. V zápase proti trenérům byla šťastnější naše trojice. I přes to, že Tomovi rozhodčí z řad malých soupeřů neuznali závěrečný gól, trenéři se radovali z vítězství na nájezdy. Samozřejmě je potřeba děti učit, že nedostanou nikdy nic zadarmo :) Skákání v jump parku bylo super, nechali jsme tam poslední síly, a tak to má být.

Tatranský sen

V tatranské stodole probíhá 3. kolo ligy mladších žáků, naši Flobáci znovu poráží domácí, v jejichž vedení stojí obránce superligového týmu Mülfheit. O dva týdny dříve si od něj nechali kluci podepsat co šlo i nešlo, a společně se i vyfotili. Po zápase mu říkáme, že se uvidíme odpoledne na superligovém utkání mezi Tatranem a Black Angels. Vyšlo nám to krásně, Řepy nejsou daleko a za mládežnické týmy Blacků hrají naši odchovanci, tak bude mít zápas pořádné grády. Zároveň naši mladší žáci poprvé po letech postupují na turnaji do vyššího koše, tak to mají i za odměnu :) Všichni účastníci odpoledního superligového zápasu měli za úkol vytvořit transparent svému týmu, abychom byli na tribuně pořádně vidět.

Soutěžili jsme zároveň mezi sebou o ten nejlepší. A byli jsme pořádně slyšet a vidět. Na superligu obecně nikdo moc nechodí, tribuny byly spíše prázdné, tatranský bubeník, jeden z mladších žáků, proti kterému jsme ten den hráli, občas něco klepnul, na druhou třetinu však nechal buben odpočívat. Naši byli hlasití a vytrvalí, vytvořili fanklub, který hnal hlavně Tatran za jasnou výhrou. Jedním ze střelců byl i Hanák, který ještě v září poslal video přání k narozeninám našemu Břetovi. Hráči na hřišti si samozřejmě našich hned všimli.

fanoušci Tatranu

fanoušci Blacků

O přestávce zkusil střelecké štěstí v soutěži Kryštof, podporu z publika měl zdaleka největší. Po skončení utkání jsme se dočkali té největší odměny, klukům se přišli podepsat hvězdy Beneš a Havlas. Jeden z našich po utkání pronesl, že je to snad jeho nejlepší den v životě. To ještě nikdo nevěděl, co za zážitky nás čeká dál.

Semifinále Champions Cupu

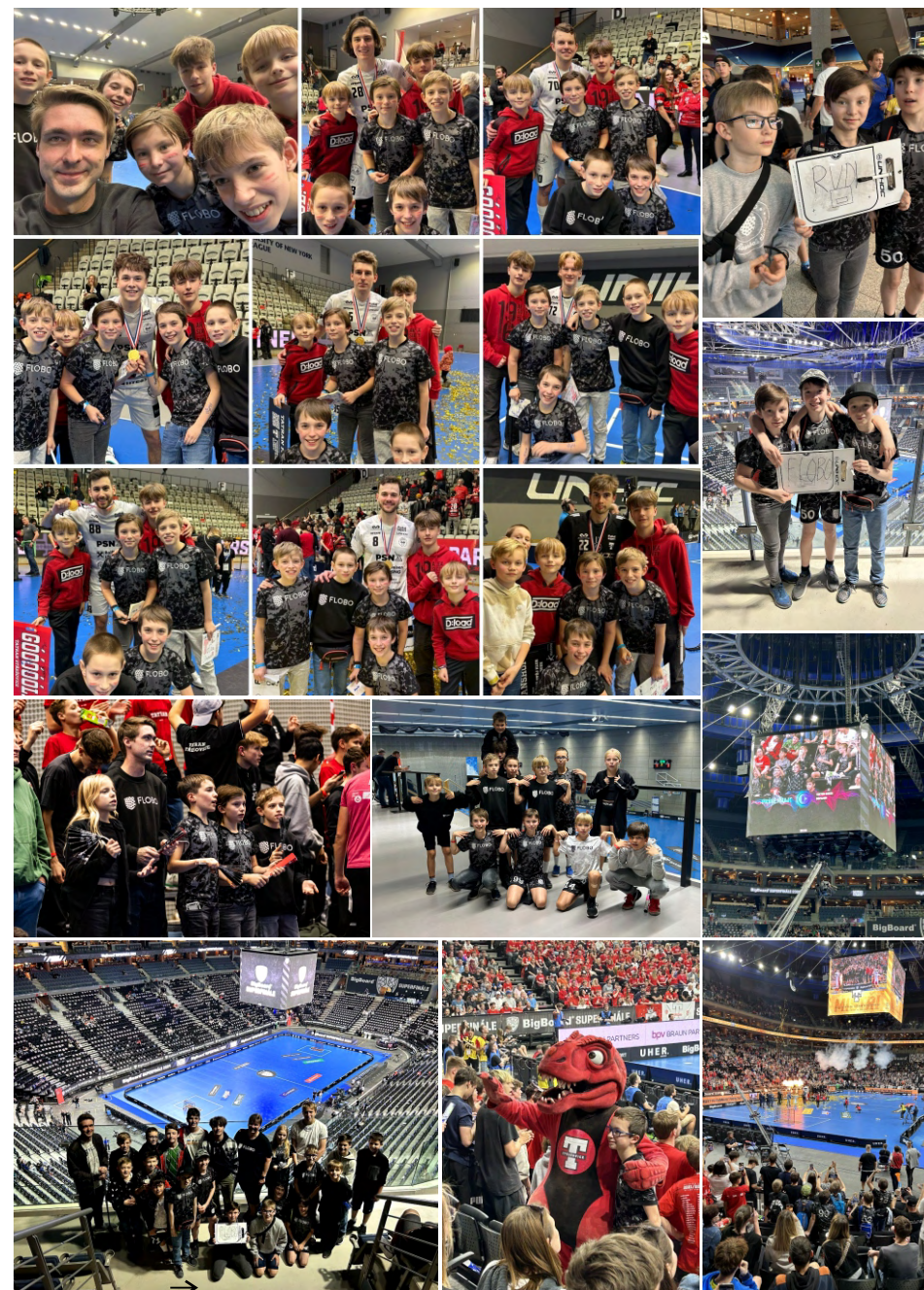
Tatran se probojoval do semifinále světového poháru a měl historickou šanci podívat se do finále, kde čekal švédský mistr Falun. V cestě mu stáli houževnatí Švýcaři, se kterými v prvním vzájemném zápase remizovali. Nyní šlo tedy v Řepích o vše a Flobo fans nesměli chybět. Největší fanatici z řad mladších žáků získali vstupenky přímo do velkého kotle na hřišti za bránu. Byl to nepopsatelný zážitek. Zápas byl dramatický a vyrovnaný. Od starších tatranských spoluhráčů na tribuně se naši naučili spoustu nových slov směrem k soupeřům i rozhodčím. O vítězi rozhodlo prodloužení. Tatran to dokázal, naši byli v euforii! Užili si na hřišti děkovačku a ulovili jsme první fotku, s Havlasem. Když jsme psali nemocnému Jáchymovi, ať si z toho nic nedělá, že si to jednou vynahradí, ještě jsme netušili, jak moc. Naše cesta s Tatranem totiž ani zdaleka neskončila. →

Finále Champions Cupu

Zajímavé bylo, že celou sezónu jsme se s Tatranem výsledkově prakticky kopírovali. Také jsme měli slabší začátek, pak přišel vzestup a skoro jsme neprohráli. Když bylo rozhodnuto, že se finále odehraje v Praze na Podvinném Mlýně, neváhali jsme zabojet o vstupenky. Těch bylo zoufale málo, během 5ti minut vyprodáno, ale trenérovi Tomovi se povedlo získat, co jsme potřebovali. Pro kluky to bylo následně super překvapení pod vánoční stromek. Na konci ledna jsme se dočkali. To, že si Tatran nakonec se Švédý poradil, přineslo našim fanatikům zážitek, na který asi budou vzpomínat celý život. Titul totiž oslavili na ploše přímo s hráči! Lov na podpisy a společné fotky trval asi hodinu, rodiče, kteří čekali, už přišli z aut rovnou do haly. Na závěr se někteří kluci propašovali do VIP zóny pro pizzu a spokojeně jsme odjžděli domů.

Superfinále 2024

Tatran suverénně dokráčel až do finále superligy. V dubnu jsme v O2 aréně sledovali již podruhé napínavou závěrečnou bitvu. Tatran i podruhé zvítězil v prodloužení a treble klubu zlatým gólem nezajistil nikdo jiný než ten, který přál Břětovi v září k narozeninám, Tomáš Hanák. Něuvěřitelná pohádka tak byla definitivně dopsána :)

ROZHOVOR

SOUROZENCI FOREJTOVI

Sourozenecká dvojice Forejtů je s Flobem spjata tak pevně, že už to vlastně ani více není možné. K tomu nám ještě léta pomáhá jejich mamka Magda. V okolí naší klubové komunity tak není téměř nikdo, kdo by je neznal nebo se s nimi alespoň nepotkal. A my vám vysvětlíme, proč tomu tak je:)

Cesta Forejtků totiž začíná tak nějak už na gymnáziu Ústavní, kde Magda učí našeho předsedu Šimona a následně i trenéra Ondru. Osudovým se stal rok 2015, kdy kouzlo florbalu na Ústavce objevil Filip a nedlouho poté se začíná prohánět po tělocvičně i jeho mladší sestřička Monča. Oba dva sourozenci prošli všemi kategoriemi a zanechali v klubu nesmazatelnou stopu.

FILIP odehrál za Flobo 168 ligových utkání, což ho pochopitelně řadí mezi naše legendy. A nejen díky tomu. Po covidu pokračuje jeho cesta v Black Angels, kde hraje za starší žáky a v následných kategoriích. Na Flobo však nezapomněl a kromě toho, že fandí sestře, předává již bohaté zkušenosti ligovým hráčům na Týmovkách a kempu.

MONČA následuje svého bratra, ale všichni víme, že je svá a to je dobře :) Momentálně končí svou úspěšnou pouť v mladších žácích, kde válčí jako skoro jediná holka. S kluky se ale vůbec nemaže, v obraně je pevná jako skála a spousta soupeřů si odnesla nejen modřiny, ale hlavně pošramocené sebevědomí.

Forejtovi na tréninku na Ústavce

Forejtíci, pamatujete si, jaké byly vaše florbalové začátky?

Filip: Maminka mě nalákala na florbalový kroužek, protože viděla na nástěnce letáček.

Monča: Já jsem to měla skoro až povinný, protože tam chodil Filip, a pak jsem tam dostala Marfušu, protože jsme nejlepší kamarádky.

Pomáhá vám to, že hrajete florbal oba?

Filip: Hrát jako sourozenci nemá moc výhod, protože se moc hádáme ohledně hry. Monča moc nadává, že jí nenahrávám a já Monče, že se nesnaží. Jsme na sebe trochu zlí, ale to tak bývá se spoluhráči.

Podporujete se navzájem?

Monča: Štve mě, když Filip nechápe, co dělám na hřišti. Pořád mi něco říká. To mi sice pomáhá, ale pak je to stejně úplně jinak.

Filip: Snažím se sestru podporovat a řekl bych, že se jí snažím pomáhat svými radami, které jsem pochytil ze svých florbalových zkušeností. Kdyby mě poslouchala úplně, tak bude asi nejlepší hráč z Floba.

Trénujete spolu doma?

Filip: Doma tolik netrénujeme, Monča moc nechce. Nemáme vlastně ani čas.

Monča: Občas spolu trénujeme doma i s naším pejskem a on chytá míček. Jinak na to ale nemám moc čas.

Jaké to je, když hrajete spolu nebo proti sobě?

Monča: Když hrajeme spolu, tak mi přijde, že mě Filip moc kibicuje a sám tam nic nedělá. Jinak to jde.

Filip: Já ale Moni nemůžu chodit za 10letýma děčkama, tlačit je na mantinel a brát jim ty míčky.

Monča: Můžeš, kdo ti to zakáže?

Moni, inspiruje tě Filip?

Filip mě inspiruje tím, že má v BA kamarády. Sledovala jsem ho, když jsem byla malá.

Co říkáš na to, jak hraje?

Vždycky to může být lepší.

Filipe, doporučil bys něco Monče?

Na 3+1 se toho moc měnit nedá, určitě si dát pozor na hlídání si hráčů, Škoda, že nemají možnost zkusit si i 5+1.

Moni, ty bys měla nějakou radu pro Filipa?

Nedávala bych tomu tolik seriózity, může se trochu i zasmát. Co jsem koukala, měl by víc bránit (Filip dodává, že je na hrotu), neutráčet tolik peněz za klubový věci (to máme prý vymazat), víc ať si nahrává. Jinak je to docela dobrý.

Děkujeme za suprový rozhovor a držíme sourozencům palce na další sportovní cestě!

ELÉVOVÉ BLÍZKO BRONZU NA KRALUPY CUPU

KRALUPY NAD VLTAVOU / Jak to dopadne, když si dá Flobo srázek s týmy z vyšších košů v Kralupech? Je to jedna velká florbalová sobotní party! Početná skupina dětí a ospalých rodičů s trenéry se vydala ranním vlakem na první sezónní neligový turnaj. Pompézním nástupem za efektu nasvícené vystřelující páry jsme vystřelili na hřišti vstříc novým zážitkům. Nutno dodat, že jsme náběh zvládli až na druhý pokus, protože chybou v komunikaci vběhly na hřiště všechny týmy za sebou, za překvapení moderátora, který si ani nestihl nachystat mikrofon a představit týmy postupně.

čtvrté místo nakonec nevařilo, všichni byli spokojeni :)

Za mohutné podpory rodičů, kteří stihli minimálně jedno předzápasové kafe, jsme odehráli první utkání se superligovými Blacky. Překvapení soupeři se museli smířit s remízou, zápas to byl vyrovnaný se spoustou šancí na obou stranách. Starší bratři Blacků se v následujícím utkání zastražit nenechali a hráli svou hru na schovávanou, která se našim ani trochu nelíbila a odmítli se účastnit hledání. I z toho důvodu jsme často nechávali soupeře samotné a ti si uměli zkušeně poradit.

Souboje s bájnými starořeckými hrdiny byly dostatečně epické! Perseus neměl zatím našťastí úplně svůj den a naši dravci odráželi všechny útoky na našeho medúzáka v bráně. Rozešli jsme se tak smírně. Poslední zápas ve skupině byl rozhodující, pokud jsme se chtěli vyhnout klání o vyřazení, museli jsme nutně zvítězit. Hercules možná dokázal zkrotit Kerbera nebo zabít nemejského lva, na Flobáky si však nepřišel a slavili jsme tak mohutné vítězství. Zakončit skupinu s jednou porážkou proti velikánům byl sen a ten nám přinesl semifinále!

Často se nám v této sezóně stává, že se ocitneme v situaci, která je pro nás úplně nová, jak pro hráče, tak trenéry. Je hrozně těžké si představit, s jakými emocemi pracovali naši malí reprezentanti, kteří byli blízko vytoužené medaili, což je něco, o čem se nám před rokem ani nesnilo. Odvetu s Heraklem jsme nezvládli vlastně vůbec, ale to se prostě stává. Nejvíce se člověk v životě naučí z proher. A abychom se naučili opravdu hodně, tak ani zápas obronz nevyšel, i přes obrovskou snahu dotáhnout ten poslední gól. Naši bušili a bušili na bránu, ale soupeřův gólman ne a ne otevřít.

Čtvrté místo je úspěch, ale hlavně jsem obrovsky hrdý na všechny, kteří se svým heroickým výkonem podíleli na tomto obrovském zážitku.

To nejdůležitější v životě se neměří hodnotou ani počtem medailí a my jsme přesvědčení o tom, že v těchto aspektech už máme dávno vyhráno :)

Děkujeme i rodičům za podporu nejen na turnaji, ale po celou sezónu! :)

Tom a Pája

Štěpa se zapsal do historie turnaje individuální trofej

FLOBO KARTIČKY

SBĚRATELSKÁ MÁNIE ZAPOČALA!

Během přípravného turnaje mladších žáků v Hradci Králové si někteří hráči nakoupili v místní supermarketu fotbalové kartičky. Na pokoji proběhl souboj v openingu, kdo vytáhne lepší. A nás napadlo, proč otvírat karty cizích hráčů, když si můžeme vytvořit vlastní. Myšlenka to byla skvělá, realizace náročnější. Ale my se jen tak nevzdáme a nic pro nás není překážkou, pokud něco chceme :)

Prvním úkolem bylo zjistit, jaký bude o kartičky zájem a vybrat peníze na výrobu. Nakonec se zapojili úplně všichni hráči z týmů mladších žáků a elévů, budget byl více než dostatečný. Následně musel trenér Tom využít své fotografické a grafické zkušenosti, aby po několika večerech vytvořil finální návrhy. Po konzultacích s naší dvorní tiskárnou jsme mohli zadat objednávku.

Po dlouhých pěti měsících od vzniku myšlenky jsme se dočkali. A výsledek byl neuvěřitelně super, kartičky byly v naprostou profesionální kvalitě. Po zabalení do balíčků jsme mohli začít sbírat hráče, podpisy, trenéry, legendy a speciální karty. Sběratelská mánie tak vypukla naplno, postupně se všem za odměnu plnila alba, která budou věčnou vzpomínkou na tohle parádní florbalové období ve Flobu :)

DUBEN 2024

— FLOBO —

Příručník

www.flobo.cz